

måttet affinde os med, at loven fortsat indeholder visse urimeligheder, som det ikke vil være muligt at reparere på, såfremt loven samtidig skal kunne administreres.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

I henhold til bestemmelsen nedsættes afgiftsgrundlaget med renterne af lån mod direkte tinglyst pant i fast ejendom, der tilhører den afgiftspligtige eller dennes ægtefælle. Bestemmelsen omfatter eksempelvis sælgerpantebreve og andre pantebrev udstedt direkte til kreditor. Bestemmelsen omfatter derimod ikke lån mod håndpant i pantebrev, dvs. lån optaget mod tinglyst ejerpantebrev, skadesløsbrev eller sælgerpantebrev.

Endvidere nedsættes afgiftsgrundlaget med renter af lån indtil 300.000 kr. optaget med samme kreditor. Ud over lån, der er afgiftsfri i medfør af stk. 4, nr. 1, 2, 3 og 4, nedsættes afgiftsgrundlaget med renter af lån indtil 300.000 kr. optaget med samme kreditor, eksempelvis i et pengeinstitut. Herudover medregnes for afgiftsårene 1987-89, i lighed med den gældende lov, renter af byggelån omfattet af § 62, stk. 5, i lov om stempelafgift.

Renter af lån omfattet af § 3, stk. 4, nr. 3, 1. pkt., optaget før den 1. januar 1987, der ved overdragelsen af fast ejendom overtages af køberen på uændrede vilkår, fragår i dennes nettorenteudgift, selv om overdragelsen er sket den 1. januar 1987 eller senere. Bortset herfra betragtes et debitorskifte som et nyt låneforhold. Sker der debitorskifte på lån omfattet af § 3, stk. 4, nr. 3, 2. pkt., kan den nye debitor derimod ikke nedsætte afgiftsgrundlaget med renter af lånet.

Et lån optaget før den 1. januar 1987 kan skifte kreditor, uden at der herved etableres et nyt låneforhold. Den afgiftspligtige kan ikke herved få afgiftsfritagelse for lån ud over 300.000 kr. optaget uden pant i fast ejendom, idet 300.000 kr.'s grænse gælder for den afgiftspligtiges samlede engagement i et låneinstitut pr. 31. december 1986. Der må imidlertid kun være tale om et kreditorskifte og ikke et nyt låneforhold på ændrede vilkår, idet der dog godt kan oprettes et nyt lånedokument i forbindelse med overdragelsen, hvis lånebeløbet ikke forhøjes og lånet ikke afdrages langsomt end oprindeligt aftalt.

Til nr. 2

Nedsættelse af afgiftsgrundlaget med renter af lån omfattet af § 3, stk. 4, nr. 3, er betinget af, at aftalen om udstedelse af pantebrev eller låneaftalen for de

lån, for hvilke der ikke er udstedt pantebrev, er indgået skriftligt før den 1. januar 1987.

For kassekreditter og andre lån med adgang til variabel udnyttelse er det ikke umiddelbart muligt at fastsætte et lånebeløb, idet dette vil være svingende.

For disse lån tages der udgangspunkt i kredittens maksimum pr. 31. december 1986. Udgjorde saldoen pr. 31. december 1986 dog et mindre beløb end kredittens maksimum nedsat med 10.000 kr., kan afgiftsgrundlaget højst nedsættes med renter af et lånebeløb svarende til saldoen. Det undgås herved, at låntagere, der ikke i større omfang har udnyttet deres kassekredit, kan få en ekstra forbrugsmulighed uden at skulle betale renteforbrug ved at udnytte kassekreditten. På den anden side er det fundet rimeligt og af administrative grunde hensigtsmæssigt, at personer, der tilnærmelsesvis har udnyttet kredittens maksimum, kan opnå nedsættelse af afgiftsgrundlaget med renterne af et lånebeløb svarende til maksimum. Udgør differencen mellem kredittens maksimum og saldoen derfor et mindre beløb end 10.000 kr., opnås afgiftsfritagelse for et lånebeløb svarende til kredittens maksimum.

I henhold til den foreslåede § 5, stk. 6, kan låntagere, der har et lån på over 300.000 kr., opnå afgiftsfritagelse for indtil 300.000 kr. ved at overføre et lånebeløb svarende hertil til en særskilt låneaftale. Det er dog en betingelse for afgiftsfritagelsen, at den udskilte del ikke afdrages langsomt end det oprindelige lån, dvs. afdragene på dette lån skal mindst udgøre en forholdsmæssig andel af de aftalte afdrag for det oprindelige lån, svarende til forholdet mellem den udskilte del og det oprindelige lån. Ved afgørelse af, om afdragene opfylder denne betingelse, skal størrelsen af afdragene ses ud fra afviklingsvilkårene i den oprindelige låneaftale. For kassekreditter er der typisk ikke aftalt en løbende afvikling af lånet. Det er derfor en betingelse for, at der kan opnås afgiftsfritagelse for disse lån, at der aftales en afvikling af lånebeløbet, opgjort i henhold til § 3, stk. 6, som et annuitetslån over maksimalt 8 år eller som et serielån over maksimalt 10 år.

I henhold til bemærkningerne til det oprindelige lovforslag til lov om afgift af renter af forbrugslån bortfalder afgiftsfriheden for gamle boliglån, dvs. lån optaget før 7. oktober 1986, såfremt låneaftalen ændres. Denne fortolkning medfører eksempelvis, at den afgiftspligtige og låneinstitutionen afskæres fra at aftale ændring af renten for et fastforrentet lån. Dette medfører, at konkurrencen mellem låneinstitutionerne om disse lån dermed er fjernet til skade for forbrugere.